

Nr 46.

Av herr **Wikström**, om pension åt schaktmästaren Jöns Gustaf Strandberg.

Vid 1919 års lagtima riksdag väckte undertecknad motion (nr 57) om pension av statsmedel åt förre schaktmästaren Jöns Gustaf Strandberg i Skellefteå.

Motionen blev av bankoutskottet avstyrkt och av riksdagen avslagen med, i huvudsak, den motiveringen att de till stöd för motionen inlämnade handlingarna icke lämnade tillräckliga upplysningar rörande omfattningen och tiden för Strandbergs anställning vid statens arbeten m. m. Sedan nu handlingarna i detta avseende kompletterats, tar jag mig friheten förnya framställningen.

Av närlagda intyg framgår, att Strandberg under en lång följd av år arbetat vid statens järnvägsbyggnader och andra statens arbetsföretag, alltiämt med de bästa vitsord för plikttrohet och redlighet.

Det synes mig som om en sådan trotjänare, när han på grund av ålderdom numera icke längre kan försörja sig med sitt arbete, vore värd det erkännande från statens sida, som ett bifall till min framställning skulle innebära.

Övriga till upplysning i ärendet tjänande handlingar anhåller jag att få tillställa riksdagens vederbörande utskott, samt får på grund av vad sålunda anförts vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte åt schaktmästaren Jöns Gustaf Strandberg, Skellefteå, för hans återstående livstid bevilja en årlig pension av 300 kronor, att från och med år 1921 utgå av allmänna indragningsstaten.

Stockholm den 15 januari 1920.

Ant. Wikström.

Bilaga 1.

Sedan schaktmästare J. G. Strandberg meddelat mig att han efter 30-årigt arbete vid statens järnvägar har för avsikt att hos statsmakterna söka erhålla pension, vill jag härmed på det allra varmaste tillstyrka hans ansökan.

Under den tid jag var baningenjör vid statens järnvägar i Sollefteå arbetade Strandberg under mitt befäl i en lång följd av år. Han visade sig plikt-trogen, pålitlig och allvarlig i sitt arbete, stod städse på statens bästa och utförde arbetena som en god statens man. Därför anser jag honom i hög grad värd statspension. Stockholm den 25 november 1919. Oscar Werner, förste baningenjör vid statens järnvägar, kapten i kungl. väg- och vattenbyggnadskåren.

*Avskrift.**Bilaga 2.*

Nedre norra väg- och vattenb.-distrikt, distriktingenjören.

Härmed intygas, att schaktmästaren J. G. Strandberg varit anställd vid arbetet med strandskoning av Ångermanälvens vänstra strand nedanför kungl. Norrlands trängkärs kasernetablisement under de tider, detta arbete pågått, nämligen 15 febr. 1902—30 okt. 1903, 15 dec. 1906—31 dec. 1907 samt april månad 1908, och därvid utövat närmaste tillsyn såväl vid ifrågavarande arbete som vid omläggningen av kasernetablisementets yttre avloppsledningar.

Schaktmästare Strandberg har därvid visat mycket god förmåga att leda tämligen betydande, med skilda arbeten sysselsatta arbetsstyrkor samt städse visat sig nykter och pålitlig. Östersund den 1 febr. 1910. Clas Tisell.

Uti förestående vitsord instämmer undertecknad, vad angår byggnadsperioden 15 dec. 1906—april 1908, under vilken tid jag fungerat såsom arbetschef vid strandskoningsarbetet. Gävle den 2 febr. 1910. Vilh. Prinsencreutz, major vid kungl. väg- och vattenbyggnadskåren, distriktschef i nedre norra väg- och vattenbyggnadsdistriktet.

Avskriftens likhet med originalet betyga: A. Wiklund, Skellefteå. Gunborg Wiklund, Skellefteå.

*Avskrift.**Bilaga 3.*

Att J. G. Strandberg på egen hand som förman har haft arbete här vid statens järnvägar, delvis eller under sommarmånaderna sedan år 1888, av olika beskaffenhet med stenarbeten till år 1910 på hösten, då han avflyttade härifrån, och har han fullgjort sina åligganden till min fulla belåtenhet, samt har uppfört sig nyktert och ordentligt, vilket härmed på begäran intygas. Sollefteå den 13 september 1912. J. G. Roos, banmästare vid S. J.

Lika lydande med originalet intygas: Carl Bengtsson. Nils Eklöf.